

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מגיד

פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ב' - חלק ז'

קונטרס 37

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

[המשך מקונטרס הקודם] וְעַל דְּרַךְ דְּבַרֵי הָאֲר"י, כְּאֲשֶׁר מְשַׁתַּף עֲצָמוֹ עִם הַצִּיבוֹר בְּלִמּוּדוֹ, אִז מְעוֹרָר אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְחַמֵּל עָלָיו וּלְשַׁמֵּעַ תְּפִלָּתוֹ וּלְעֲשׂוֹת בְּקִשְׁתּוֹ לְטוֹבָה. וּבְאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ כְּתִב דְּגוּאֵל הָרֵאשׁוֹן הוּא גּוּאֵל הָאֲחֵרוֹן, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ בַּזוּה"ק מ'ה ש'הִיָּה ה'וּא – רֵאשִׁי תְבוֹת מְשָׁה – שְׂיִהִיָּה, שֶׁהוּא הַגּוּאֵל הָאֲחֵרוֹן. (אֶפְשָׁר לְרַמֵּז, דִּהְרֵשֵׁב"י נִשְׁמַת מְשָׁה וּבְזָכוּתוֹ נִגְאָל), וְאִין מְשָׁה רַבִּינוּ ע"ה מוֹסֵר הַתּוֹרָה רוֹצֵה לְגַאֵל עִם שְׁל בְּטַלְנִים, ע"כ דְּבַרֵי הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ זִיע"א. וּבַזוּה"ק קְרָאוּ לְמִי שְׁלֵא לוֹמֵד סוּדוֹת הַתּוֹרָה [וּלְכַל הַפְּחוֹת לִימוּד בְּקִרְיָאָה זוּה"ק] – עִם הָאֲרָץ, וּבִגְלָלוֹ מִתְעַכֵּב הַגּוּאֵל^א רח"ל. עַל כֵּן כּוֹלְנוּ צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְאַחֵד בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה.

[המשך בעמוד האחרון]

וּבְזוּהַר – רַעֲיָא מְהִימְנָא (כַּרְף ג' בַּמְדַּבֵּר פִּרְשֵׁת בְּהַעְלוֹתָךְ דָּף קִנְג עֲמוּד ב): "וְהַמְשַׁבֵּילִים יִזְהִירוּ כּוֹזֵהר הַרְקִיעַ, אֵלִין אֵינּוּן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזוּהַר דָּא דְּאֶקְרִי סַפֵּר הַזוּהַר, דְּאִיהוּ בְּתִיבַת נַח דְּמַתְּכַנְשִׁין בַּה שְׁנַיִם בְּעִיר וְשִׁבְעָה מִמְּלַכוּתָא, וְלִזְמַנִּין אַחַד מְעִיר וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה, דְּבַהוּן יִתְקַיִים (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלִוּד הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ".

יא) הַגְּאֵלָה תְלוּיָה בְּלִמּוּד הַזוּהַר

כְּתִב הַרְב הַגְּדוֹל הַמְּקַבֵּל הָאֵל–לִהִי רַבִּי חַיִּים וַיִּטַּל זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא, תְּלַמִּיד הַרְב הָאֲר"י זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, (בְּהַקְדַּמַת שַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֲנִי הַצֶּעִיר בְּעִיר, הַדָּל בְּאֶלְפֵי חַיִּים וַיִּטַּל, כֵּן לְאֲדוֹנֵי אָבִי הַרְב יוֹסֵף וַיִּטַּל זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא, בְּהִזְיוֹתִי כֵּן שְׁלֵשִׁים לְכַח תִּשְׁשׁ כּוֹזֵי וַיִּשְׁבְּתִי מִשְׁתוּמִם וּמִחֲשׁוֹבוֹתַי תְּמַהִים, כִּי עֵבֶר קְצִיר, כְּלָה קִיץ, וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנּוּ, תְרוּפָה לֹא עֲלֵתָה לְמַחְלַתְנוּ, אִין מְזוּר לְבַשְׁרֵנוּ וְלֹא עֲלֵתָה אַרְוֵכָה לְמַכְתְּנוּ וּלְחַרְבֵּן בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ. אוּי לְנוּ כִּי פְנָה הַיּוֹם וְגַם נָטוּ צְלִלֵי עָרְב, וּכְלוּ כָּל הַקְּצִיִּים, וְעַדִּין כֵּן דְּוֹד לֹא בָּא. וְאֵתְנָה אֶת פְּנֵי לְחַקֵּר וּלְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה נִתְאַרְף קִצְנוּ וְגִלְתְּנוּ, וּמְדוּעָ לֹא בָּא כֵּן יִשִׁי?

וּמִצְאָתִי אֲנֹן לִי וְאֲנִינָה בְּקִרְבִּי וּלְבִי דְוִי מִמַּאֲמֹר אַחַד, הוֹבָא בְּסַפֵּר הַתְּקוּנִים תְּקוּן ל', וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: תִּנְיָנָא, כְּתִיב וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף וְכוּ' וְהִיא אוֹמֵרַת מַה אֶקְרָא וְכוּ' בְּהַהוּא זְמַנָּא וַיִּזְכּוֹר כִּי בִשֶׁר הָמָה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב (תְּהִלִּים עח ט) לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשְׁחָה. וַי לֹזן מֵאֵן דְּגִרְמִין דִּיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יִתּוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינּוּן דְּעַבְדִּין לְאוֹרִייתָא יִבְשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה דְּקַבְלָה (רוֹצֵה לִּימוּד הַזוּהַר). דְּגִרְמִין דְּאִסְתַּלַּק נְבִיעֵנוּ דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי י' מִינָה, וְאִשְׁתַּאֲרַת ב' בִּישָׁה. וַי לֹזן דְּגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָא וּבִיזָה וְהֵרַג וְאִבְדָן בְּעֵלְמָא, וְהִיא רוּחַ דְּאִסְתַּלַּק אִיהוּ רוּחַ דְּמִשְׁחָה כְּמָה דְּאִתְמַר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקְּדוּשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּבִגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאָת הַשָּׁם (יִשְׁעִיָּה יא ב). עַד פֶּאָן.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקוהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ספר

למנוח
למנוח
למנוח
למנוח
למנוח

המחלק
ל-354
?מית השנה

מגד

הוצאה
שינה
עם הוסמות

רוצה להיות מיליונר?
לימוד שעה אחת זוהר בשבת שווה 150
מליון שנה תורה, לקבלת הספרים "ערכה
של שעה", "גדולי ישראל והזוהר", תיקוני
זוהר מחולק ל' 354 יום
פקס 02-995-1300

וּבְכֹרֵי הַיֶּכֶל וְהַיֶּכֶל יֵשׁ דְּמִיּוֹת כְּמוֹ
[עליון] שְׁלֹמֶעֱלָה וְדְמִיּוֹת כְּמוֹ [למטה]
שְׁלֹמֶטָה. וְשֵׁם מִתְּלַבֶּשֶׁת הַנְּשֻׂמָה
בְּלְבוּשִׁים כְּמוֹ שֶׁל הַעוֹלָם הַזֶּה,
וּמִתְעַדְנָת שֵׁם כֹּל אוֹתוֹ זְמַן
שְׁצָרִיכָה, עַד שְׁמַגִּיעַ הַזְּמַן לְעֻלּוֹת
לְמָקוֹם עֲלִיּוֹן כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וּמִתּוֹךְ
אוֹתוֹ בְּגַד שֶׁהַתְּלַבֶּשָׁה בוֹ, רוֹאֵה
דְּמִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת לְהִסְתַּכֵּל בְּכַבּוֹד
רְבוּנִים.

בְּהִיבֵר הֵזֶה יֵשׁ מְאֹרֹת עֲלִיּוֹנִים
לְהִסְתַּכֵּל, וְנִשְׁמֹת אוֹתָם הַגָּרִים
שֶׁהַתְּגִירוֹ עוֹמְדוֹת שֵׁם וְנִכְסוֹת
שֵׁם לְהִסְתַּכֵּל בְּכַבּוֹד הָעֲלִיּוֹן,
וּמִתְלַבְּשׁוֹת שֵׁם בְּלְבוּשׁ אֶחָד שֶׁל
אוֹר שְׁמַאִיר וְלֹא מְאִיר. וְאוֹתוֹ

הַיֶּכֶל מְצַפֶּה מֵאֲבָן טוֹבָה וְזָהָב.
וְשֵׁם הוּא פֶּתַח אֶחָד שְׁיֹרֵד כְּנֶגֶד
פֶּתַח הַגִּיהֶנֶם. מִשֵּׁם מִסְתַּכְלִים
בְּכֹל אוֹתָם רְשָׁעִים [של ישראל] [של עובדי
עבודה זרה] שְׁלֹא נִכְנסוּ בְּבְרִית
הַקְּדוּשָׁה וְגִרְשׁוּ בְּאוֹתָם מְלֹאכֵי
חֲבֵלָה שְׁטוּרְדִים אוֹתָם בְּאֵשׁ
שְׁדוּלְקָת. וְהֵם רוֹאִים וְשִׁמְחִים עַל
שֶׁהַתְּגִירוֹ.

וְשֵׁשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם מוֹאֲרִים
מִתּוֹךְ אוֹר עֲלִיּוֹן וּמִשְׁתַּעֲשָׂעִים
שֵׁם. וּמְעַלְיָהֶם עוֹבְדֵיהַ וְאוֹנְקְלוֹס
הַגֵּר וְשֵׁאֵר הַגָּרִים שֶׁהַתְּגִירוֹ. כְּמוֹ
זֶה לְמַעְלָה כְּשִׁזּוֹכִים לְהַעֲלוֹת
נִשְׁמַתָּם לְהַתְּעַטֵּר שֵׁם.

הַיֶּכֶל שְׁנֵי הַיֶּכֶל זֶה עוֹמֵד לְפָנִים
מִהַיֶּכֶל הַרְאֲשׁוֹן הַזֶּה, וְזֶה [הַפֶּתַח
הוּא סְמוּךְ לַחוּץ הַמְּעֻרָה] [ג"א היכל סמוך למערה]
שֶׁל הָאֲבוֹת. וְהַיֶּכֶל הַזֶּה מְאִיר
יּוֹתֵר מִהַרְאֲשׁוֹן. כָּאֵן יֵשׁ כֹּל אֲבָנִים
קְרוֹת שְׁמֻצְפוֹת אוֹתוֹ.

בְּתוֹךְ הַיֶּכֶל הַזֶּה יֵשׁ אוֹר אֶחָד
כְּלוּל מִכָּל הַגְּיוֹנִים, וְהוּא מְאִיר
מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה. בְּהִיבֵר הַזֶּה
עוֹמְדִים [כל] אֵלּוֹ שְׁסֻבְּלוֹ יְסוּרִים
וְחֻלָּאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּפִי לְהַתְּפַקֵּן.

וּמְרַעִין בְּהַאי עֲלָמָא בְּגִין

וּבְכֹרֵי הַיֶּכֶל וְהַיֶּכֶל אֵית דְּיוֹקְנִין כְּגוֹנָא
[עלמא] דְּלְעִילָא וְדְיוֹקְנִין כְּגוֹנָא [תתמא]
דְּלַתְמָא. וְתַמָּן אַתְּלַבֶּשֶׁת נִשְׁמַתָּא בְּלְבוּשִׁין
כְּגוֹנָא דְּהַאי עֲלָמָא. וְאַתְּעַדְנַת תַּמָּן כֹּל
הַהוּא זְמַנָּא דְּאַצְטְרִיכַת עַד דְּמִטִּי זְמַנָּא
לְסַלְקָא לְאַתֵּר עֲלָאָה כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ. וּמַגּוֹ
הַהוּא מְאֵנָא דְּאַתְּלַבֶּשֶׁת בֵּיה חֲמַאת דְּיוֹקְנִין
עֲלִיּוֹן לְאַסְתַּכֵּלָא בִּיקְרָא דְּמְרִיהוֹן.

בְּהַאי הַיֶּכֶל אֵית נְהוּרִין עֲלִיּוֹן
לְאַסְתַּכֵּלָא. בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּאַנּוֹן גִּיּוּרִין
דְּאַתְּגִירוֹ דְּקִיּוּמִין תַּמָּן וְעֲלִיּוֹן תַּמָּן
לְאַסְתַּכֵּלָא בִּיקְרָא עֲלָאָה וּמִתְלַבֶּשֶׁן תַּמָּן
בְּלְבוּשָׁא חֲדָא דְּנְהוּרָא דְּנְהִיר וְלֹא נְהִיר.
וְהַהוּא הַיֶּכֶל מְקַפָּא מֵאֲבָן טוֹבָא וְזָהָב.

וְתַמָּן אֵיהוּ פֶּתַח חֲדָא דְּנְחִית לְקַבֵּל פֶּתַחֵא
דְּגִיּהֶנֶם. מִתַּמָּן מִסְתַּכְלֵן בְּכֹל אַנּוֹן
חַיִּיבֵי [ישראל] [ג"א דְּעוֹבְדֵי עֲבוּדָה זְרָה] דְּלֹא עֲאֵלוּ
בְּבְרִית קְיִימָא קְדִישָׁא וְאַתְּתְּרִכוּ בְּאַנּוֹן
מְלֹאכֵי חֲבֵלָה דְּטְרַדִי לוֹן בְּנוּרָא דְּדִלְקֵי.
וְאַנּוֹן חֲמָאן וְחֲדָאן עַל דְּאַתְּגִירוֹ.

וְתַרְתֵּי זְמַנִּין בְּיוֹמָא נְהִירִין מַגּוֹ נְהִירוֹ עֲלָאָה
וּמִשְׁתַּעֲשָׂעֵן תַּמָּן. וְעִילָא מְנַהוֹן
עוֹבְדֵיהַ וְאַנְקְלוֹס גִּיּוּרָא וְשֵׁאֵר גִּיּוּרִין
דְּאַתְּגִירוֹ. כְּגוֹנָא דָּא לְעִילָא כַּד זְכָאן
לְסַלְקָא נִשְׁמַתְהוֹן לְאַתְּעַטְרָא תַּמָּן:

הַיֶּכֶל תְּנַיִנָּא. הַיֶּכֶל דָּא קְיִימָא לְגוֹ
מְהַאי הַיֶּכֶל קְדֻמָּאָה, וְהַאי [תתמא
אֵיהוּ סְמוּךְ לְגוֹ מְעֻרָתָא] [ג"א הַיֶּכֶל סְמוּךְ לְמְעֻרָתָא] דְּאַבְהָן.
וְהַאי הַיֶּכֶל נְהִיר מִקְדָּמָאָה. הָכָא אֵית כֹּל
אַבְנֵין וְקִירִין דְּמִקְפָּן לֵיה.

בְּגוֹ דְּהַאי הַיֶּכֶל, אֵית נְהִירוֹ חַד כְּלִיל מִכָּל
גְּיוֹנִין וְאֵיהוּ נְהִיר מְעִילָא לְתַתָּא. בְּהַאי

הַיֶּכֶל קְיִימִין [כל] אַנּוֹן דְּסֻבְּלוֹ יְסוּרִין וּמְרַעִין בְּהַאי עֲלָמָא בְּגִין

והיו מודים ומשבחים לרבונו
בכל יום, ולא היו מבטלים
תפלותיהם לעולמים.

לפנים מההיכל הזה עומדים כל
אלו שמקדשים (בכל יום) בכל הכח
שם רבונו, ועונים אמן יהא
שמייה רבא מברך בכל הכח.
ואלה הם עומדים לפני ולפנים
בהיכל הזה. ואותו אור שכולל
כל הגונים מאיר להם. מאותו
האור עומדים ורואים מאורות
אחרים שנאחזים ולא נאחזים
בתוכם. ומעליהם משיח, שהוא
נכנס ועומד ביניהם ומנחם
אותם.

הוא נוסע מההיכל הזה ונכנס.
בהיכל השלישי, ושם כל אותם
בני חלאים וכאבים קשים, וכל
אותם תינוקות של בית רבן שלא
השלימו זמיהם, וכל אותם
העצובים על חרבן בית המקדש
[ושפכו] והיו שופכים דמעות. כלם
עומדים באותו היכל, והוא
מנחם אותם.

ונוסע מההיכל הזה ונכנס.
בהיכל הרביעי, ושם כל אותם
אבלי ציון וירושלים וכל אותם
שנהרגו על ידי שאר העמים
עובדי עכו"ם. והוא שוהה
ובוכה. ואז כל אותם נשיאים של
זרע דוד, כלם אוהזים בו
ומנחמים אותו.

מתחיל פעם שניה ובוכה, עד
שיוצא קול, ונאחו באותו קול
ועולה למעלה ושוהה שם עד
ראש חדש. וכשזרד, יורדים
עמו כמה אורות וזוים מאירים
לכל אותם היכלות ורפואה ואור
לכל אותם התרוגים ובני חלאים
ומכאובים שסבלו עם המשיח.

ואז לובש לבוש מלכות. ושם
חקוקים ורשומים כל אותם
הרוגים של שאר העמים עובדי
עכו"ם באותה פורפירה, ועולה

לאתתקנא. והווי מודן ומשבחן למריהון כל
יומא. ולא הוו מבטלין צלותיהו לעלמין.

לגו מהאי היכלא קיימין כל אנון דמקדשין
(בכל יומא) בכל חילא שמא דמריהון

ואתיבו אמן יהא שמייה רבא מברך בכל
חילא. ואלין אנון קיימין לגו בגו האי
היכלא. וההוא נהורא דכליל כל גוונין נהיר
לון. מההוא נהירו קיימין וחמאן נהורין
אחרנין דאתאחדן ולא אתאחדן בגווייהו.
ועילא מנהון משיח דאיהו עאל וקאים
בינייהו ונחיים לון.

איהו נטיל מהאי היכלא ועאל בהיכלא
תליתאה ותמן כל אנון בני מרעין

וכאבין נתיר וכל אנון דרדקי דבי רבן דלא
אשלימו יומין. וכל אנון דעצבין על חרוב פי
מקדשא (ואשריו) והווי אושדין דמעין. כלהון
קיימין בההוא היכלא, ואיהו מנחם לון.

ונטיר מהאי היכלא ועאל בהיכלא רביעאה,
ותמן כל אנון אבלי ציון וירושלם

וכל אנון קטולי דשאר עמין עובדי עבודת
פוכבים ומזלות. ואיהו שרי ובכי. (דד טז ע"א)

וכדין כל אנון נשיאין דזרעא דדוד כלהו
אחדין ביה ומנחמין ליה.

שאר תניינות ובכי עד דקלא נפיק ומתאחד
בההוא קלא וסליק לעילא ואשתהי

תמן עד ריש ירחא. וכד נחית נחתין עמיה
כמה נהורין וזיוין מנהרין לכל אנון היכלין

ואסוותא ונהורא לכל אנון קטולין ובני
מרעין ומכאובין דסבלו עמיה דמשיח.

וכדין פורפירא לביש. ותמן חקיקין
ורשימין כל אנון קטולי דשאר עמין

עובדי עבודת פוכבים ומזלות בההוא
פורפירא. וסליק ההוא פורפירא לעילא

אוֹתָהּ פּוֹרְפִיָּרָה לְמַעְלָה, וְנִחְקַק שֵׁם תּוֹךְ הַפּוֹרְפִיָּרָה הַעֲלִינָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְלַבֵּשׁ אוֹתָהּ פּוֹרְפִיָּרָה וְלָדוֹן עִמָּם, שְׂכָתוֹב (תהלים קי) יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גִּוִּיּוֹת. עַד שֶׁבָּא וּמְנַחֵם אוֹתָם, וְיוֹרְדִים עִמּוֹ (במח) מְאוֹרוֹת וְעֲדוּנִים לְהַתְעַדָּן, וְכַמָּה מְלֵאכִים וּמְרַכְבּוֹת עִמּוֹ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּמַלְבוּשׁ (ג"א וּבִידָא דְכָל חַד וְחַד מַלְבוּשָׁא) לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ כָּל אֲנוּן נִשְׁמָתֵין דְקִטּוּלִין וְתַמָּן מִתְעַדְנִין כָּל הַהוּא זְמַנָּא דְאִהוּ סָלִיק וְנַחֲתָ.

לָּגוּ מֵהַאי הֵיכְלָא קְיַיְמִי גּוּ דְרָגָא עֲלָאָה אֲנוּן עֲשֶׂרָה רַבְרַבִּין מְמַנָּן (בגוין) רַבִּי עֲקִיבָא וְחַבְרוּי. וְכִלְהוּ סִלְקֵי בְּסִלְקוֹ. גּוּ אֲסַפְקֵל רִיזָאָה דְלַעֲיִלָּא, וְנַהֲרִין בְּזִיו יִקְרָא עֲלָאָה. עֲלִייהוּ כְתִיב (ישעיה טד) עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוֹ:

וְזוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוֹ.

בְּהִיבְרָא חֲמִישָׁאָה קְיַיְמִין כָּל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא דְתִבּוּ מַחְטְאִיהוּן וְאַתְנַחֲמוּ בְהוּ וְנַפְקַת נִשְׁמָתֵיהוּ בְדַכְיּוֹ (וְכָל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא) וְכָל אֲנוּן דְקִדְיִשׁוּ שְׂמָא דְמְרִיהוּן וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ מוּתָא. וּבְתַרְעָא דְהַאי הֵיכְלָא (פּתחא) קָאִים מְנַשֶּׂה מֶלֶךְ יְהוּדָה דְקַבִּיל לִיהַ קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא וְחַתַּר לִיהַ חֲתִירָא לְקַבְּלָא לִיהַ.

וְלָּגוּ מֵהַאי הֵיכְלָא קְיַיְמִין כָּל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא. דְנִשְׁמָתְהוּן נַפְקַת בְּשַׁעְתָּא דְאַתְמַרְמְרוּ עַל עוֹבְדֵיהוּן. וְאַלִּין מִתְעַדְנִין בְּעֲדוּנָא עֲלָאָה בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. וְתַלַּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא נְהִירוּ עָאל בְּהַהוּא הֵיכְלָא דְמִתְעַדְנִין בֵּיהַ כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חֲזִי לִיהַ. וְכָל חַד נִכּוּה מְנַהֲרוּ דְחוּפְּהַ דְחַבְרִיָּה בֵּין לְתַתָּא בֵּין לַעֲיִלָּא. הַאי הֵיכְלָא קְיַיְמָא עַל אֲנוּן הֵיכְלֵי תַתָּאִי. וְאַפִּילוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִין לֹא יִכְלִין לְאַעֲלָאָה בְּגוּ (סחויא) הַאי הֵיכְלָא וְלִמִּיקָם

בְּהִיבְרָא חֲמִישָׁאָה קְיַיְמִין כָּל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא דְתִבּוּ מַחְטְאִיהוּן וְאַתְנַחֲמוּ בְהוּ וְנַפְקַת נִשְׁמָתֵיהוּ בְדַכְיּוֹ (וְכָל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא) וְכָל אֲנוּן דְקִדְיִשׁוּ שְׂמָא דְמְרִיהוּן וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ מוּתָא. וּבְתַרְעָא דְהַאי הֵיכְלָא (פּתחא) קָאִים מְנַשֶּׂה מֶלֶךְ יְהוּדָה דְקַבִּיל לִיהַ קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא וְחַתַּר לִיהַ חֲתִירָא לְקַבְּלָא לִיהַ.

וְלָּגוּ מֵהַאי הֵיכְלָא קְיַיְמִין כָּל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא. דְנִשְׁמָתְהוּן נַפְקַת בְּשַׁעְתָּא דְאַתְמַרְמְרוּ עַל עוֹבְדֵיהוּן. וְאַלִּין מִתְעַדְנִין בְּעֲדוּנָא עֲלָאָה בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. וְתַלַּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא נְהִירוּ עָאל בְּהַהוּא הֵיכְלָא דְמִתְעַדְנִין בֵּיהַ כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חֲזִי לִיהַ. וְכָל חַד נִכּוּה מְנַהֲרוּ דְחוּפְּהַ דְחַבְרִיָּה בֵּין לְתַתָּא בֵּין לַעֲיִלָּא. הַאי הֵיכְלָא קְיַיְמָא עַל אֲנוּן הֵיכְלֵי תַתָּאִי. וְאַפִּילוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִין לֹא יִכְלִין לְאַעֲלָאָה בְּגוּ (סחויא) הַאי הֵיכְלָא וְלִמִּיקָם

בְּהִיבְרָא חֲמִישָׁאָה קְיַיְמִין כָּל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא דְתִבּוּ מַחְטְאִיהוּן וְאַתְנַחֲמוּ בְהוּ וְנַפְקַת נִשְׁמָתֵיהוּ בְדַכְיּוֹ (וְכָל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא) וְכָל אֲנוּן דְקִדְיִשׁוּ שְׂמָא דְמְרִיהוּן וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ מוּתָא. וּבְתַרְעָא דְהַאי הֵיכְלָא (פּתחא) קָאִים מְנַשֶּׂה מֶלֶךְ יְהוּדָה דְקַבִּיל לִיהַ קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא וְחַתַּר לִיהַ חֲתִירָא לְקַבְּלָא לִיהַ.

וְלָּגוּ מֵהַאי הֵיכְלָא קְיַיְמִין כָּל אֲנוּן מְאָרִיהוּן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא. דְנִשְׁמָתְהוּן נַפְקַת בְּשַׁעְתָּא דְאַתְמַרְמְרוּ עַל עוֹבְדֵיהוּן. וְאַלִּין מִתְעַדְנִין בְּעֲדוּנָא עֲלָאָה בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. וְתַלַּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא נְהִירוּ עָאל בְּהַהוּא הֵיכְלָא דְמִתְעַדְנִין בֵּיהַ כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חֲזִי לִיהַ. וְכָל חַד נִכּוּה מְנַהֲרוּ דְחוּפְּהַ דְחַבְרִיָּה בֵּין לְתַתָּא בֵּין לַעֲיִלָּא. הַאי הֵיכְלָא קְיַיְמָא עַל אֲנוּן הֵיכְלֵי תַתָּאִי. וְאַפִּילוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִין לֹא יִכְלִין לְאַעֲלָאָה בְּגוּ (סחויא) הַאי הֵיכְלָא וְלִמִּיקָם

להכנס לתוף (ההוא) ההיכל הזה ולעמד בו. וזוהי דרגה עליונה על הכל (בו), פרט לדרגת החסידים שהיא דרגה עליונה על הכל.

היכר ששי. היכל זה הוא היכל החסידים. היכל זה הוא עליון על הכל. וזהו היכל שעומד על הכל. היכל תימין אין מי שיעמד בו, אלא אותם חסידים קדושים וכל אותם שאוהבים את רבונם באהבה רבה. ולפתח ההיכל הזה עומדים כל אלו שמיחדים יחוד של רבונם בכל יום. ואלה נכנסים בהיכל הזה וצתידים לעלות בראשונה.

ומעל הפתח הזה אברהם, ימין הקדוש ברוך הוא. ולפתח אחר עומד יצחק שנעקד על גבי המזבח והיה קרבן שלם לפני הקדוש ברוך הוא. ולפתח אחר לבנים עומד יעקב השלם, ושנים עשר שבטים סביבו, ושכינה על ראשיהם.

ובש"ש א"ר בצרה, מתעוררים שלשת האבות ומעוררים את השכינה להגן עליהם. ואז היא עולה ומתעשרת למעלה ומגנה על ישראל. וכמו שיש היכלות למטה בגן עדן, כך גם למעלה יש היכלות מתקנים שהם סוד האמונה. וכל [ואתם] ההיכלות הללו מתקשרים ומתעשרים בהיכל אחד שהוא:

היכר השביעי. והיכל זה גנוז ונסתר מפל שאר ההיכלות. באמצע ההיכל הזה עומד עמוד אחד שהוא בגוים רבים: ירק, לבן, אדם, שחר. וכשנשמות עולות, הן עולות לתוף ההיכל הזה. מי שראוי לגנון הזה עולה בו, כל אחד ואחד כראוי לו. וששת ההיכלות הללו הם למדור כפי שאמרנו, והשביעי

ביה. והאי איהו דרגא עלאה על פלא (ביה) בר דרגא דחסידי דאיהו דרגא עלאה על פלא: היכלא שתינתא היכלא דא היכלא דחסידי. היכלא דא היכלא עלאה על פלא.

והאי הוא היכלא דקיימא על פלא. היכלא דמינא לית מאן דיקים ביה. אלא אנון חסידים קדישין וכל אנון דמרחמי למריהון ברחימו סגני. ולפתחא דהאי היכלא קיימא כל אנון דמיחדי יחודא דמריהון בכל יומא. ואלין עאלין בהאי היכלא וזמינין לסלקא בקדמיתא.

ועילא מהאי פתחא אברהם ימינא דקדשא ברין הוא. ולפתחא אחרא קיימא יצחק דאתעקד על גבי מדבחא והיה קרבנא שלים קמיה דקדשא ברין הוא. ולפתחא אחרא לגו קיימא יעקב שלימא ותריסר שבטין סחרינה ושכינתא על רישייהו.

וכר ישראל בעקו אתערו תלת אפהן ומתערי לה לשכינתא לאגנא עליהו. וכדין איהי סלקא ואתעטרא לעילא ואגנא עלייהו דישראל. וכמה דאית היכלין לתתא בגנתא דעדן, הכי נמי לעילא אית היכלין מתקנן דאנון רזא דמהימנותא. וכל (אנון) הני היכלין פלהו מתקשרן ומתעטרן בחד היכלא דאיהו.

היכלא שביעאה והאי היכלא איהו גניז וסתים מפל שאר היכלין. באמצעיתא דהאי היכלא קאים חד עמודא (ד עט ע"ב) דאיהו בגוונין סגיאין ירוק חנור סומק אוכם. וכד נשמתין סלקין אנון עאלין גו האי היכלא. מאן דאתחזי להאי גוון סליק ביה. פל חד וחד פדקא חזי ליה. וא"ן שית היכלין אנון למדורא כדאמרן.

אינו למדור. וְשֵׁשׁ הַכֵּל בְּסוּד שֵׁשׁ שָׁשׁ. וְעַל זֶה כְּתוּב בְּרֵאשִׁית. שֵׁשׁ דְּרָגוֹת לְמַעַלָּה וְשֵׁשׁ דְּרָגוֹת לְמַטָּה, וְהַכֵּל סוּד אֶחָד

בֹּא רָאָה, בְּרֵאשִׁית. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׁנֵי בְּתִים הֵיוּ, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שֵׁנִי. זֶה עֲלִיּוֹן וְזֶה תַּחְתּוֹן. שְׁנֵי הַהִי"ן הֵם. זֶה עֲלִיּוֹן וְזֶה תַּחְתּוֹן, וְכֻלָּם אֶחָד. ב' הַעֲלִיּוֹן פּוֹתַח שְׁעָרִים לְכָל צֶדֶד. שְׁכָף הוּא - שְׁכּוֹלֵל זֶה בְּזֶה. רֵאשִׁית. אִזּוּ הוּא רֵאשִׁית לְהַכְנִס בְּחֻשְׁבוֹן הַבְּגָנִין.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרֵאשִׁית זֶה כְּלֹלוֹת הַדְּמִוּת (שֶׁל הַדְּמִוּוֹת) שְׁכָל הַדְּמִיּוֹת כְּלֹלוֹת בּוֹ. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב (יְחֻזְקָא א) הוּא מְרָאָה דְּמוּת כְּבוֹד ה'. מְרָאָה שְׁנֵי רֵאשִׁים בּוֹ שֵׁשׁ אַחֲרִים. וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית.

בֹּא רָאָה, כְּשֶׁנִּכְנְסִים בְּמְרָאָה הַזֶּה שֵׁשׁ גִּנּוּם, הִיא מְתַקֵּינָה עֲצֻמָּה לְגִלּוּתָם וְלִפְעַל בְּהֵם אֲמָנוֹת הַעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהָאֲמָנוֹת הֵיוּ שֶׁל הַעוֹלָם הִיא מְדַרְגָּה זו - כְּתוּב בְּרֵאשִׁית. שִׁבַּח שֶׁל הַשֵּׁשׁ הוּא שְׁעוֹשִׂים אֲמָנוֹת בְּזֶה.

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (שם ב) הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ. הַנְּצָנִים (נִרְאוּ בְּאֶרֶץ) - זֶהוּ סוּד שֵׁשׁ דְּרָגוֹת וְעַלֶּה וְחַי

שְׁבִיעִית. וְאִלּוּ הֵם שֵׁשׁ דְּרָגוֹת: דְּרַגַּת אֲבָרְהָם, דְּרַגַּת יִצְחָק וְדְרַגַּת יַעֲקֹב, וְכִי"ו וְכִע"ו וְיִס"ח. כֵּן נִרְאוּ

בְּאֶרֶץ שְׁכֵתוֹב נִרְאוּ בְּאֶרֶץ. בְּאֶרֶץ - וְחַי כְּרִית קְרוֹשָׁה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נִרְאוּ בְּאֶרֶץ - מִשׁוֹם שְׂאוֹתָן דְּמִיּוֹת לְהַגְלוֹת בְּדְרָגָה הַזֶּה. עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ - שֶׁהָיָה אִזּוּ מִשְׁבַּח וְחוֹזֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ל) לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. וְלִכֵּן נִקְרָא מְזִמּוֹר, כְּמוֹ שֶׁשְׁנִינוּ שֶׁכְּתוּב מְזִמּוֹר לְדוֹד, שֶׁשְׂרָתָה עֲלֵיו שְׁכִינָה בְּרֵאשִׁית. וְזֶהוּ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ. רַבִּי

וּשְׁבִיעָאָה לְאוֹ אִיהוּ לְמַדוּרָא. וְשִׁית כְּלָא בְּרָזָא דְשִׁית. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּרֵאשִׁית. שִׁית דְּרָגִין לְעִילָא שִׁית דְּרָגִין לְתַתָּא וְכֻלָּא רָזָא חָדָא.

הָא חֲזִי, בְּרֵאשִׁית. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר תְּרִין בְּתִין הָיוּ, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שֵׁנִי. דָּא עֲלָאָה וְדָא תַּתָּאָה. תְּרִין הַהִי"ן אֲנוּן, דָּא עֲלָאָה וְדָא תַּתָּאָה וְכֻלְהוּ חָד. ב' עֲלָאָה פְּתַחַת תְּרַעִין לְכָל סַטְרָא. דְּהַכִּי הוּא דְכָלִּיל דָּא בְּדָא. רֵאשִׁית. כְּדִין הוּא רֵאשִׁית לְאֶעְלָא בְּחוֹשְׁבָנָא דְּבִגְנָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵאשִׁית דָּא כְּלָלָא דְיוֹקְנָא (ד"א דְיוֹקְנָא) דְכָל דְיוֹקְנִין כְּלִילָן בֵּיה. דָּא רָזָא דְכְּתִיב, (יְחֻזְקָא א) הוּא מְרָאָה דְּמוּת כְּבוֹד יי, חִיזוּ דְאֶתְחַזּוֹן בֵּיה שִׁית אַחֲרֵינִין. וְדָא הוּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית.

הָא חֲזִי, כִּד עֲאֲלִין בְּהַאי חִיזוּ שִׁית גְּוונִין, הִיא אֶתְקִינַת גְּרָמָא לְאֶחְזָאָה לוֹן וְלִמְפַעַל בְּהוּ אוּמְנוּתָא דְעֲלָמָא. וְאִי תִימָא דְהַאי אוּמְנוּתָא דְעֲלָמָא מְדַרְגָּא דָּא הוּא. כְּתִיב בְּרֵאשִׁית. שִׁבַּחַת דְשִׁית אִיהוּ דְעַבְדֵי אוּמְנוּתָא בְּהַאי.

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ. הַנְּצָנִים (נִרְאוּ בְּאֶרֶץ) דָּא הוּא

רָזָא דְשִׁית דְּרָגִין (גְּלִיּוֹן הַרְש"ב: עֲלָה וְאִיהוּ שְׁבִיעָאָה. וְאֲלִין אֲנוּן שִׁית דְּרַגִין דְּרֵמָא דְאֲבָרְהָם וְדְרֵמָא דְיִצְחָק וְדְרֵמָא דְיַעֲקֹב וְכִי"ו וְכִע"ו וְיִס"ח בְּלֵחוּ אֶתְחוּ בְּאֶרְעָא דְכְּתִיב נִרְאוּ בְּאֶרֶץ. בְּאֶרֶץ דָּא הוּא כְּרִיתָא כְּרִישָׁא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל). נִרְאוּ בְּאֶרֶץ, בְּגִין דְאֲנוּן דְיוֹקְנִין לְאֶתְחַזּוּתָא בְּהַאי דְרָגָא. עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, דְהָא כְּדִין מִשְׁבַּח וּמְהַדֵּר כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (תְּהִלִּים ל) לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם.

וּבְגִין כְּךָ אֶקְרִי מְזִמּוֹר כְּמָה דְתַנְיִין דְכְּתִיב מְזִמּוֹר לְדוֹד דְשְׂאֲרִית עֲלֵיהָ

שְׁכִינְתָא בְּרִישָׁא. וְדָא הוּא עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ. רַבִּי חֲזִיא אָמַר דְּהָא כְּדִין מָטָא זְמַנָּא לְשַׁבְחָא.

חֲזִיא אָמַר, שְׁהָרִי אִזּוּ הַגִּיעַ זְמַן לְשַׁבְחָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר עֲלָמָא עֲלָאָה סְתִים וְכָל מַלּוּי סְתִימִין. בְּגִין דְּקִינְיָמָא בְּרָזָא עֲלָאָה יוֹמָא דְכָל יוֹמִין (רוּמָא דְכָל רוּמִין). וְכַד בְּרָא וְאַפִּיק, אַפִּיק אֵלֶיךָ שִׁית. וּבְגִין דְּאִיהוּ סְתִים דְכָל מַלּוּי סְתִימִין, אָמַר בְּרָא שִׁית יוֹמִין עֲלָאִין. וְלֹא אָמַר מָאן בְּרָא לְהוּן. בְּגִין דְּאִיהוּ עֲלָמָא עֲלָאָה סְתִימָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, עוֹלָם הַעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְכָל דְּבָרָיו נִסְתָּרִים, מִשּׁוּם שְׁעוּמַד בְּסוּד עֲלִיּוֹן יוֹם שֶׁל כָּל הַיָּמִים (הַיּוֹם שֶׁל כָּל הַיּוֹמִים). וְכַשְׁבְּרָא וְהוֹצִיא, הוֹצִיא אֶת הַשֶּׁשֶׁה הָאֵלוּ. וּבְגִלְגַּל שֶׁהוּא נִסְתָּר, שֶׁכָּל דְּבָרָיו נִסְתָּרִים, אָמַר בְּרָא שִׁית, בְּרָא שֶׁשֶׁה יָמִים עֲלִיוֹנִים. וְלֹא אָמַר מִי בְרָא אוֹתָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹלָם עֲלִיּוֹן נִסְתָּר.

וְלִבְתָּר גְּלִי וְאָמַר (לוּ) עֲבִידְתָּא תַתָּאָה. וְאָמַר מָאן בְּרָא לִיה, בְּגִין דְּאִיהוּ עֲלָמָא דְקִינְיָמָא בְּאַתְגַּלְיָא. וְאָמַר בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְלֹא כְּתִיב בְּרָא סְתִים (ר"א בְּאַרְבַּע סְתִים) בְּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם. בְּגִין דְּאִיהוּ עֲלָמָא בְּאַתְגַּלְיָא וְאָמַר בְּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים וְדָאִי שְׁמָא בְּאַתְגַּלְיָא. קַדְמָאָה בְּסְתִימָא דְאִיהוּ עֲלָאָה. תַתָּאָה בְּאַתְגַּלְיָא. לְמַהוּי תְדִיר עוֹבְדָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְתִים וְגַלְיָא. וְרִזָּא דְשְׁמָא קַדִּישָׁא הֵכִי הוּא סְתִים וְגַלְיָא. אֶת הַשָּׁמַיִם לְאַסְגָּאָה שְׁמִים תַתָּאִי לְתַתָּא. וְאֶת הָאָרֶץ לְאַכְלָלָא אָרֶץ דְלַתַתָּא. וְלֹאֲסַגָּאָה (לָה) כָּל עוֹבְדֵיהָ כְּגוֹנָא דְלַעִילָא :

וְאַחַר כֵּךְ גִּלְגַּל וְאָמַר (לְהֵם) הַמַּעֲשֶׂה הַתַּחְתּוֹן, וְאָמַר מִי בְרָא אוֹתוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹלָם שְׁעוּמַד בְּהַתְגַּלוּת. וְאָמַר, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתוּב בְּרָא נִסְתָּר (בְּדוּר נִסְתָּר) בְּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹלָם בְּהַתְגַּלוּת. וְאָמַר בְּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים וְדָאִי שֵׁם בְּהַתְגַּלוּת. הָרִאשׁוֹן בְּנִסְתָּר שֶׁהוּא עֲלִיּוֹן. הַתַּחְתּוֹן בְּהַתְגַּלוּת. לְהִיּוֹת תָּמִיד מַעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתָּר וְנִגְלָה. וְסוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כֵּךְ הוּא נִסְתָּר וְנִגְלָה. אֶת הַשָּׁמַיִם - לְרַבּוֹת שְׁמִים תַּחְתּוֹנִים לְמַטָּה. וְאֶת הָאָרֶץ - לְהַכְלִיל אָרֶץ שְׁלֹמֶטָה וְלְרַבּוֹת כָּל מַעֲשֵׂיהָ כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה.

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוּ וְכַהוּ כְדַקְאֲמַרְן. וְהָאָרֶץ דָּא אָרֶץ עֲלָאָה דְלִית לָהּ נְהוּרָא מְגַרְמָה. הִיְתָה. בְּקַדְמִיתָא כְּכַר הוּת פְּדָקָא יְאוּת. וְהַשְׁתָּא תְהוּ וְכַהוּ וְחַשְׁף. הִיְתָה דִיִּיקָא. לְבַתַּר אֲזַעֲרִית גְּרָמָה וְאֲזַעֲרִית נְהוּרָא. תְהוּ וְכַהוּ וְחַשְׁף וְרוּחַ אֲרַבְעָ יְסוּדֵי עֲלָמָא דְאֲשַׁתְּכַלְלוּ בָהּ.

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוּ וְכַהוּ, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנָנּוּ. וְהָאָרֶץ - זֹו אָרֶץ הַעֲלִיּוֹנָה שְׁאִין לָהּ אוֹר מִשָּׁל עֲצָמָה. הִיְתָה - בְּהַתְחַלָּה כְּכַר הִיְתָה פְּרָאוּי, וְעַכְשָׁו תְהוּ וְכַהוּ וְחַשְׁף. הִיְתָה דוּקָא. אַחַר כֵּךְ הַקְּטִינָה אֶת עֲצָמָה וְהַקְּטִינָה אֶת אוֹרָה. תְהוּ וְכַהוּ וְחַשְׁף וְרוּחַ - אֲרַבְעָ יְסוּדוֹת הַעוֹלָם שֶׁנִּתְקַנּוּ בָהּ.

דְּבַר אַחַר וְאֶת הָאָרֶץ פְּדָקָאֲמַרְן לְאַסְגָּאָה אֲרַעָא דְלַתַתָּא דְאִיהִי אֲתַעֲבִידַת בְּכַמָּה מְדוּרִין (מְדוּרִין) כֹּלָא כְּגוֹנָא עֲלָאָה. וְדָא הוּא

דְּבַר אַחַר וְאֶת הָאָרֶץ - כְּפִי שְׁאֲמַרְנָנּוּ, לְרַבּוֹת אָרֶץ שְׁלֹמֶטָה שֶׁהִיא נַעֲשֶׂתָה בְּכַמָּה מְדוּרִים (אוֹרוֹת) הַכָּל כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. וְזֵהוּ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול הנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֵׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסידו)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

זכותא דבר יוחאי

[המשך מעמוד ב'] כתב גאון ישראל וקדושו רבי חיים פלאגי זי"ע בספרו "לוח ארז" (פרק ו) וז"ל: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שָׁכְרוּ אֶתּוֹ, מִכָּל מְקוֹם בְּלוּמַד דְּבָרֵי קְבֵלָה, זוהר הקדוש וכתבי האר"י ז"ל ועוד. נשגב הלימוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שָׁכְרוּ מְרֻבָּה וּמְסֻגָּל לְהַבְרִיחַ מִמֶּנּוּ הַיְסוּרִין. עכ"ל.

וענן עוד בספר "נתיב" הנ"ל (נתיב קס"ז) שֶׁהֵבִיא דְּבָרֵי הַזֹּהַר"ק (ח"ג דף פ' ע"א), וז"ל: (ויקרא ט) "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם". רבי אלעזר פתח: (תהלים לב) אֵל תִּהְיוּ כְּסוֹס כְּפָרָד^ב אֵין הֵבִין וְגו'. בְּכַמָּה זְמַנִּין אֹרִייתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ בְּבִנֵי נֶשָׂא, כְּמָה זְמַנִּין אֹרִימַת קִלְיוֹ, לְכָל סְטָרִין לְאַתְעָרָא לְהוּ, וְכִלְהוּ דְּמִיכִין בְּשִׁינְתָא בְּחוּבֵיהוֹן (ס"א בחוריהון), לֹא מִסְתַּכְלִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין, בְּהִיךְ אַנְפִּין יְקוּמוֹן לְיוֹמָא דְּדִינָא עֲלָאָה, כִּד יִתְבַּע לֹון מִלְכָּא עֲלָאָה עֲלִבּוּנָא דְּאֹרִייתָא, דְּצוּוּחַת לְקַבְלֵיהוֹן, וְלֹא אֶהְדְּרוּ אַנְפִּין לְקַבְלָהָ, דְּכִלְהוּ פְּגִימִין בְּכֻלָּא, דְּלֹא יְדַעוּ מְהִימְנוּתָא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, וְוִי לֹון, וְוִי לְנַפְשֵׁהוֹן. דְּהָא אֹרִייתָא בֵּיהּ אֶסְהִידַת, וְאֶמְרַת (משלי ט) מִי פְּתִי יְסוּר הֵנָּה חֶסֶר לֵב (ס"א ואמרה) אֶמְרָה לוּ. מְהוּ חֶסֶר לֵב. דְּלִית לִיהּ מְהִימְנוּתָא, דְּמָאן דְּלֹא אֶשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִייתָא, לֹאוּ בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא, וּפְגִימִים הוּא מְכֻלָּא. עַד כָּאן לְשׁוֹן הַזֹּהַר"ק. [המשך בקונטרס הבא]

יב) מִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין וְלוּמַד תּוֹרַת הַח"ץ הוּא בְּבַחֲיַת "מְפָרִיד אֵלּוּף לֹא יִרְאֶה מֵאוֹרוֹת" הֵרַב מִשֶּׁה זְכוּתָא פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים (דף ע"ב) כְּתַב: אֶפְלוּ הַשִּׁיג ג' מַעְלוֹת, פְּשֻׁט רְמוּ דְרוּשׁ, וְלֹא רְצָה לְדַעַת חֻקְמַת הַסּוּד, אִזּוּ יִמְנַע אֹור הַתּוֹרָה, דְּהִינּוּ י' מִשֵּׁם הוּי"ה, וְיִהְיֶה הוּי"ה עַל הוּי"ה. פְּרוּשׁ הַדְּבָרִים, שְׂאֲנַחְנוּ מְחֻבְּבִים לְעִשׂוֹת בְּחִינַת פְּר'ד'ס', דְּהִינּוּ פְּשֻׁט רְמוּ דְרוּשׁ ס'וּד, נִגְדַד אֹוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּי"ה בְּרוּף הוּא. וְאִם כֵּן, אֶפְלוּ הַשִּׁיג כָּל הַג', פְּשֻׁט, רְמוּ, דְרוּשׁ, נִגְדַד ג' אֹוֹתִיּוֹת הוּי"ה, וְלֹא הַשִּׁיג נִגְדַד סוּד, דְּהִינּוּ י', הוּא בְּסוּד הוּי"ה עַל הוּי"ה. עַל זֶה נִרְאֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק בְּתַהֲלִים "אֵל תִּהְיוּ כְּסוֹס כְּפָרָד אֵין הֵבִין" וְגו', כְּפָרָד דְּהִינּוּ בְּג' אֹוֹתִיּוֹת פְּר'ד' בְּלֹא סוּד, אֵין "הֵבִין" עִם הַאֹוֹתִיּוֹת הוּא ע"א, גִּימְטְרִיָּה סוּד עִם הַכּוּלָּל, וְאִם כֵּן "אֵין הֵבִין" בְּלוּמַד אֵין לוֹ "הֵבִין" – בְּלֹא סוּד, הוּא כְּפָרָד, מִמֶּשׁ כְּפָרָד. וְעֵינֵן בְּתַקְוָנִים ח' (דְּפֻסוּ קוּשְׁטָאנְטִינָא דָּף קמט), וְזֶה לְשׁוּנוֹ: ד' נִכְנְסוּ לְפָרְדֵּס חַד הַצִּיץ כו', הִנֵּי תֵּלַת נִכְשָׁלוּ הוּא סוּד פְּר'ד', הֵג' עֲלוּ בְּפִרְד', וְרַבִּי עֲקִיבָא עֲלֵא בְּשָׁלוֹם וְנִפְק בְּשָׁלוֹם, עֵינֵן שֵׁם בְּאַרְף. עַד כָּאן לְשׁוּנוֹ. (תַּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל מִהֵרַב הַקְּדוּשׁ מִסְּאֻטָּאנָאב זְכַר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה, פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים).

ומי שאינו מאמין בסוד נשאר פ'ר'ד'

"אל תהיו כסוס כפרד", ותדעו כי כל התורה שמותינו של הקדוש ברוך הוא, ונדרשת פ'ר'ד'ס, ומי שאינו מאמין בסוד נשאר פ'ר'ד'. (יוסף תהלות להחיד"א, תהלים לב, ט).